

Arrest

nr. 101 646 van 25 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 september 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 oktober 2012 met referentienummer X.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 22 juli 2009 in het bezit gesteld van een studentenvisum.

1.2. Op 22 november 2010 werd verzoeker in het bezit gesteld van een A-kaart in zijn hoedanigheid van student. De geldigheidsduur hiervan werd verlengd tot 31 oktober 2011.

1.3. Op 28 februari 2010 diende verzoeker samen met zijn Belgische partner een huwelijksaangifte in bij de burgerlijke stand van stad Brugge.

1.4. Op 26 mei 2011 weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Brugge verzoekers voorgenomen huwelijk te voltrekken. Op 24 juni 2011 dienden verzoeker en zijn Belgische partner een beroep in tegen deze beslissing bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge.

1.5. Op 5 oktober 2011 verklaarde de rechtbank van eerste aanleg te Brugge bij vonnis nr. 2011/11518 het in punt 1.4. bedoelde beroep ontvankelijk, doch ongegrond.

1.6. Op 19 maart 2012 legde verzoeker samen met zijn Belgische partner een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.7. Eveneens op 19 maart 2012 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.8. Op 5 september 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan in kennis gesteld op 12 september 2012.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 52, §4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 19.03.2012 werd ingediend door:

Naam: E.A.

Voornaam: H.

Nationaliteit: Marokkaanse

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer In het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40bis § 2, 2° van de wet van 15.12.1980 stelt: "Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wel een geregistreerd partnerschap heeft gesloten. De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen: (...) f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen".

De ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Brugge weigerde op 26.05.2011 het geplande huwelijk tussen D.N.M. en E.A.H. naar aanleiding van het negatief advies van het parket van de procureur des Konings te Brugge. Deze beslissing verkreeg op 05.10.2011 kracht van gewijsde door de uitspraak van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge,

Hieruit volgt dat de betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden tot gezinshereniging die gestipuleerd werden in de wet van 15.12.1980, artikel 40bis, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan de betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), "doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft".

2.1. Verzoeker werpt in een eerste middel onder meer de schending op van artikel 40bis §2, 2° juncto artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker betoogt als volgt in zijn synthesesamenvatting:

“(…) Dat verzoeker dient op te merken dat de door verzoeker ingediende aanvraag verblijfskaart van een burger van de Unie volkomen onterecht door verweerder wordt geweigerd.

Zo verwijst de bestreden beslissing enkel en alleen naar het art. 40bis §2, 2° Vw. en naar het feit dat de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Brugge op 26 mei 2011 het geplande huwelijk tussen verzoeker en zijn levenspartner weigerde en deze beslissing op 5 oktober 2011 kracht van gewijsde heeft verkregen door uitspraak van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge.

Dat verweerder heeft nagelaten rekening te houden met het feit dat verzoeker en zijn levenspartner tegen de beschikking dd. 5.10.2011 van de voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge, zetelend zoals in kort geding, hoger beroep hebben aangetekend bij het Hof van Beroep te Gent. Dit beroep zal worden behandeld op de zitting van de IIe Kamer van het Hof van Beroep te Gent op 20 februari 2014 (cf. stuk 2).

Dat derhalve geenszins in casu sprake is van een in kracht van gewijsde getreden beschikking van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge dd. 5.10.2011, zoals verweerder in zijn weigeringsbeslissing volkomen onterecht voorhoudt. (…)”

2.2. Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

2.3. Verzoeker heeft een aanvraag ingediend voor een verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie, met name als partner in een duurzame relatie met een Belg.

De in casu relevante bepalingen van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: (…)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wel een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

(…)

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen;”

Via artikel 40ter van de Vreemdelingenwet is deze bepaling ook van toepassing op een partner van een Belgische onderdaan.

2.4. Kernbetoog van verzoeker is dat niet voldaan werd aan de voorwaarden van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° juncto artikel 40ter van de Vreemdelingenwet omdat verwerende partij geen rekening gehouden heeft met het feit dat tegen het in punt 1.5. bedoelde vonnis hoger beroep werd aangetekend bij het hof van beroep van Gent .

2.5. Artikel 167 BW luidt als volgt:

“De ambtenaar van de burgerlijke stand weigert het huwelijk te voltrekken wanneer blijkt dat niet is voldaan aan de hoedanigheden en voorwaarden vereist om een huwelijk te mogen aangaan, of indien hij van oordeel is dat de voltrekking in strijd is met de beginselen van de openbare orde.

(…)

Tegen de weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken, kan door belanghebbende partijen binnen de maand (na de kennisgeving van zijn beslissing) beroep worden aangetekend bij de rechtbank van eerste aanleg.”

2.6. De Raad stelt vast dat artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° f) juncto artikel 40ter van de Vreemdelingenwet vereist dat de op grond van artikel 167 BW genomen beslissing *“kracht van gewijsde heeft gekregen”*. Daargelaten de vaststelling dat enkel uitspraken van rechtbanken kracht van gewijsde kunnen verwerven (artikel 28 Ger.W.), is het redelijkerwijze de bedoeling van de wetgever om een

beslissing te viseren van een ambtenaar van de burgerlijke stand tot weigering van de huwelijksvoltrekking (wegens een schijnhuwelijk) die definitief is geworden, d.w.z. niet meer vatbaar is voor hoger beroep. Dit dient niet alleen de hypothese te omvatten van een uitgeput beroep bij de rechtbank van eerste aanleg, doch ook bij het hof van beroep.

2.7. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een begin van bewijs toe dat hij bij het hof van beroep te Gent een beroep heeft ingediend tegen het in punt 1.5. bedoelde vonnis. Het betreft een schrijven van de griffie van het hof van beroep van Gent van 30 januari 2012 waaruit blijkt dat het *“geschied: weigering huwelijk”* wordt vastgesteld op de zitting van de 11^e kamer van het hof van beroep op 20 februari 2014. Het administratief dossier bevat tevens een schrijven van 17 september 2012 van een ander advocatenkantoor waarbij de verwerende partij er op gewezen werd dat het in punt 1.5. bedoelde vonnis geen kracht van gewijsde heeft verworven omdat hiertegen een beroep werd ingediend bij de hof van beroep te Gent.

2.8. Verwerende partij heeft artikel 40bis §2, 2° juncto artikel 40ter van de Vreemdelingenwet geschonden door geen rekening te houden met het beroep dat aangetekend werd bij het hof van beroep van Gent tegen het in punt 1.5. bedoelde vonnis en dienaangaande minstens niet aan afdoende feitenvergaring gedaan te hebben. Verzoeker kan derhalve worden gevolgd in zijn betoog, te meer daar de Raad vaststelt dat het administratief dossier een *“synthesenota/verblijf”* bevat van de verwerende partij, opgesteld op 2 april 2012 waarin gesteld wordt: *“Blankenberge en Brugge gecontacteerd om te vragen of er beroep aangetekend was tegen het vonnis van Rechtbank in eerste aanleg. Dit zou niet het geval zijn, bijlage 20 gemaakt op basis van weigering huwelijk 167 BW”*, waarmee verwerende partij het belang van een eventueel hangend beroep voor het hof van beroep onderstreept.

2.9. Artikel 40bis §2, 2° juncto artikel 40ter van de Vreemdelingenwet juncto de zorgvuldigheidsplicht werden geschonden. Deze onderdelen van het eerste middel zijn gegrond en deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is derhalve geen noodzaak tot onderzoek van de overige middelen, noch van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen (cf. RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 september 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng april tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA